

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 9C/70/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202611
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5318202611.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou v právnej veci žalobkyne W. W., nar. XX. X. XXXX, bytom H. X. XXXX/XX, XXX XX Č., zastúpená: STEHURA & partners, v. o. s., so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 47 246 863 proti žalovanej Všeobecnej úverovej banke, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpená: ČERNEJOVÁ & HRBEK, s. r. o., Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513 o neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že zmluva o úvere číslo XXXXXXXX uzatvorená dňa 6. 12. 2010 medzi žalobkyňou W. W., rod. W., nar. XX. X. XXXX a právnym predchodcom žalovanej Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok je bezúročná a bez poplatkov.

II. Žalobkyňa m á voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, ktorá bola Okresnému súdu Čadca doručená dňa 21. 9. 2018, sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovanej spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. na tom skutkovom základe, že žalobkyňa uzatvorila v roku 2010 so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., zmluvu o poskytnutí Nákupnej karty V., čo predstavovalo kreditnú kartu s logom MasterCard. Číslo zmluvy je XXXXXXXX. Žalobkyni bol poskytnutý úver v celkovej výške 600,-- €. Celkovo sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť sumu 1 045,01 € v 53 splátkach po 20,-- € mesačne. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosť Consumer Finance Holding zanikla a jej právnym nástupcom sa stala d 01. 1. 2018 Všeobecná úverová banka, a. s.. Všetky písomnosti, ktoré jej boli predložené na podpis, boli vo forme predtlačenej formulára, pričom žalobkyňa už len dokumenty podpisovala, prípadne jej boli zaslané na adresu a ona ich len podpísala a poslala naspäť. Obsah týchto dokumentov nemala žalobkyňa možnosť ovplyvniť a bolo jej uvedené, že ak niektorý z nich nepodpíše, úver jej nebude poskytnutý. Neuhradenie jednej splátky v plnej výške, alebo v termíne malo za následok splatnosť celého dlhu. V zmluve bola v článku XI. predformulovaná rozhodcovská doložka, na základe, ktorej akékoľvek spory, ktoré vzniknú sa budú riešiť prednostne dohodou a následne ak k dohode nedôjde, tak spor bude rozhodovať Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie podľa jeho rozhodcovských pravidiel. V roku 2015 bol žalobkyni zaslaný list od spoločnosti Slovenské kreditné karty, v ktorom jej bolo oznámené, že čiastka sa stala splatnou okamžite. Už v čase zaslania tohto oznámenia bola dlžná suma 3 352,92 €, pričom istina z denného úročenia narastá. V roku 2016 žalobkyňu kontaktovala spoločnosť INTRUM JUSTITIA SLOVAKIA, s. r. o., ktorá od nej vyžadovala zaplatenie dlžnej sumy 4 258,21 € v mesačných splátkach. Na základe výpisu z kreditnej karty Halens ku dňu 6. 8. 2018 bola žalobkyňa dlžná sumu 5 148,02 €. Z tohto výpisu je zrejmé že žalobkyňa dlžnú sumu splácala, ale výška úrokov a ostatných poplatkov spojených s úverom sú vysoké a dlžná suma neustále narastá. Tento úver, nie je jediným úverom žalobkyne a postupne je to

pre ňu likvidujúce. Žalobkyňa tiež uviedla, že by nemali byť žiadne pochybnosti o tom, že predmetná vec sa týka sporu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z. z.. Pretože sama žalovaná v zmluve a v podaniach používa inštitúty typické pre spotrebiteľské zmluvy, napr. RPMN (§ 4 ods. 2 písm. j/). Zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy, čo vyplýva aj z § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa poukázala i na ustanovenie § 52 ods. 2, § 53 Občianskeho zákonníka. Uviedla, že nie je sporné, že ide o úverový právny vzťah, a teda absolútny obchod a že na vec sa vzťahujú aj ustanovenia Obchodného zákonníka. Ustanovenie o rozhodcovskej doložke je v rozpore s ustanovením § 39 a § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, pretože táto doložka vyžaduje od spotrebiteľa aby sa podrobil rozhodcovi. O rozhodcovskú doložku ide aj pri možnosti výberu medzi všeobecným súdom a rozhodcom, pretože z pohľadu spotrebiteľa je jedno, či mu rozhodcovské konanie vnúti rozhodcovská zmluva alebo veriteľ svojim konaním, čo je takmer pravidlo, že arbitráž vyvolávajú dodávatelia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalobkyňa za to, že predmetná úverová zmluva je v rozpore s niektorými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka a zákona č. 228/2001 Z. z. zákon o spotrebiteľských úveroch. Zmluva je koncipovaná tak, že nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu.

2. Žalovaná vo vyjadrení k podanej žalobe, ktoré bolo Okresnému súdu Čadca doručené dňa 18. 10. 2018, k uzatvoreniu zmluvy o úvere a mechanizmu jej uzavretia uviedla, že celý vtedajší proces možno popísať tak, že (potenciálny) klient majúci záujem o poskytnutie bankového produktu/služby zo strany žalovanej ich kontaktuje (najčastejšie telefonicky, na základe predošlej skúsenosti, či ako dôsledok marketingových činností, t. j. zaujme ho reklama na ten - ktorý produkt), pričom je spísaný prvotný dokument - Žiadosť o aktiváciu karty (ďalej len „žiadost“; žiadosť predstavuje tzv. invitatio ad offerendum, t.j. akési vyzvanie potenciálneho klienta na predloženie ponuky z jeho strany, ktorou sa rozumie vyplnenie nevyhnutných údajov do žiadosti, tieto údaje žalovaná posúdi a rozhodne sa, či nakoniec úver schváli a dôjde tak k uzavretiu zmluvy, alebo neschváli z dôvodu toho, že ponúknutá bonita potenciálneho klienta nepostačuje v zmysle zákonných povinností žalovanej). Žiadosť je následne, spolu s dokumentmi tvoriacimi zmluvu a informačnými materiálmi zaslaná na adresu (potenciálneho) klienta. Úlohou (potenciálneho) klienta, korešpondujúcou s legitímnym očakávaním žalovanej v seriózny prístup, je žiadosť a priloženú zmluvnú a inú dokumentáciu si prečítať (naštudovať) a v prípade pretrvávajúceho záujmu v žiadosti vyplniť údaje potrebné na posúdenie jeho návrhu zo strany žalovanej, žiadosť podpísať a následne zaslať žalovanej na posúdenie. V zmysle zákonných povinností žalovaná takúto ponuku (stále ešte len potenciálneho) klienta s odbornou starostlivosťou vyhodnotí, pričom v prípade pozitívneho výsledku (po prípadnej úprave navrhovaných parametrov úveru) žiadosť aj podpíše, čím dôjde v nadväznosti na zaslanie potvrdenia (potvrdzujúceho listu, ktorý je právnou súčasťou zmluvy) klientovi k uzavretiu zmluvy o úvere - takáto oboma stranami podpísaná žiadosť, spolu s jej právnymi súčasťami/komponentmi (obchodné podmienky, cenník, rovnako aj potvrdzujúci list) tvorí ako celok zmluvu o úvere. Skutočnosť, že žalobkyňa mala všetky komponenty zmluvy k dispozícii, resp. že sa s nimi oboznámila, žalobkyňa vyhlásila v čl. V. ods. 10 ňou podpísanej žiadosti (okrem toho kópiu žiadosti žalobkyňa sama priložila ku žalobe). Informácia o právnom puto medzi jednotlivými komponentmi zmluvy je uvedená napr. za ods. 20 čl. V. žiadosti (OP, Cenník a Potvrdzujúci list sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy); v úvodnom odseku obchodných podmienok (obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy); v čl. II. ods. 2 obchodných podmienok (potvrdzujúci list je súčasťou zmluvy); v čl. VI. ods. 44 obchodných podmienok (cenník je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy); v úvodnom odseku potvrdzujúceho listu (potvrdzujúci list je súčasťou zmluvy). Žalovanou tvrdené právne puto nevyhádza len z „povahy vecí“, či napríklad znenia žiadosti a obchodných podmienok, ale aj z existujúcej rozhodovacej praxe všeobecných súdov SR a zo zákona č. 492/2009 Z. z., zmluva o úvere je totiž zároveň aj rámcovou zmluvou o poskytovaní platobných služieb v zmysle tohto zákona, ktorej právnou neoddeliteľnou súčasťou sú v zmysle § 31 ods. 4 zákona o platobných službách aj obchodné podmienky.

3. Žalovaná ďalej vo vyjadrení k podanej žalobe poukázala na to, že žalobkyňa namieta platnosť zmluvy o úvere po takmer 8 rokoch trvania zmluvného vzťahu, počas ktorých žalovaná nezaznamenala žiadne výhrady zo strany žalobkyne voči zmluvnej dokumentácii (a to ani v predzmluvnej fáze). Stojí tak podľa záveru žalovanej za zmienku, že zmluva bola v tomto prípade dvojstranný právny úkon, ktorého účastníkom bola i samotná žalobkyňa, ktorá vychádzajúc z ňou v žalobe prezentovaného právneho názoru mala podľa názoru žalovanej v rámci korektnosti zmluvného vzťahu žalovanú v čase uzavretia zmluvy aspoň upozorniť, že jej právny názor na súladnosť zmluvy so zákonom (čo do spôsobu jej uzavretia či do obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere) sa od právneho názoru žalovanej líši. Nič také však žalobkyňa neurobila a počas rokov zmluvného vzťahu úver opakovane čerpala. Podľa názoru

žalovanej je za daných skutkových okolností tvrdenie žalobkyne o neplatnosti zmluvy o úvere v rozpore s dobrou vierou žalovanej v seriózny zmluvný vzťah, ako aj so znením zákona č. 258/2001 Z. z. - vid' § 4 ods. 3 písm. a) uvedeného zákona, ktorý za podmienky, že už bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, jednoznačne preferoval platnosť úverovej zmluvy ako právneho úkonu; v rozpore s existujúcou judikatúrou, ktorá jednoznačne preferuje platnosť právneho úkonu pred jeho neplatnosťou; napr. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 27. 3. 2008, sp. zn. 26 Cdo 2317/2006, nález ÚS SR zo dňa 3. 7. 2008, sp. zn. I. ÚS 242/07-29, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 1. 4. 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014, rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 15. 3. 2012, sp. zn. C-453/10. Navyše, už z letného pohľadu na zmluvu je zrejmé, že táto netrpí žiadnym dôvodom neplatnosti a námietky žalobkyne vo vzťahu k údajným neprijateľným zmluvným podmienkam sú nedôvodné. K vyhláseniu okamžitej splatnosti dlhu došlo spôsobom predpokladaným v § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, pričom o oprávnení žalovanej na takýto postup v prípade, že si žalobkyňa nebude riadne plniť svoje záväzky zo zmluvy, bola žalobkyňa upozornená aj v samotnej zmluve o úvere, a to v jej neoddeliteľnej súčasťi - obchodných podmienkach, konkrétne v čl. V. ods. 37. K údajnej neprijateľnej zmluvnej podmienke - rozhodcovskej doložke - žalovaná uvádza, že zo zákona (napr. § 93b zákona o bankách v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere) bola žalovaná povinná ponúknuť svojim klientom možnosť alternatívneho (mimosúdneho) riešenia sporov. Túto povinnosť si žalovaná splnila zakotvením rozhodcovskej doložky v samostatnom článku XI. obchodných podmienok - rozhodcovská doložka je zreteľne označená, jasná, čitateľná a zrozumiteľná, zo strany žalobkyne žalovaná voči nej nezaznamenala pred podpisom zmluvy, pri podpise a ani po jej podpise (a to až do času oboznámenia sa so žalobou) žiadne výhrady. Je tak nutné vychádzať z predpokladu, že s rozhodcovskou doložkou žalobkyňa súhlasila. Napokon tvrdeniu žalobkyne, že „táto doložka vyžaduje od spotrebiteľa, aby sa podrobil rozhodcovi“ žalovaná nerozumie, nakoľko sa v nej výslovne uvádza možnosť žalobkyne návrh na riešenie sporov týmto spôsobom odmietnuť a v žiadnom prípade tak predmetné ustanovenie zmluvy nemôže byť v rozpore s § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Okrem uvedeného spoločnosť žalovanej „staré“ rozhodcovské doložky, medzi ktoré sa radí i tá, ktorá je zakotvená v zmluve o úvere, už dlhšiu dobu neuplatňuje, a to aj z dôvodu legislatívneho zakotvenia tzv. spotrebiteľského rozhodcovského konania (zákon č. 335/2014 Z. z.), čo je zrejmé aj v tomto súdnom spore, nakoľko žalovaná nevznáša námietku podľa § 5 a nasl. CSP. Ide tak o obsolétne zmluvné dojednanie/ustanovenie, ktorého posudzovanie súdom nemá žiaden význam (pričom pri súdnej kontrole tohto ustanovenia by súd „aj tak“ mohol podľa názoru žalovanej dospieť jedine k záveru o jeho súladnosti so zákonom). Zmluvná dokumentácia neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Pokiaľ ide o výhrady žalobkyne voči niektorým zmluvným dojednaniám, ktoré dokonca označuje za neprijateľné, ide o tvrdenia neopodstatnené, avšak s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou o tvrdenia účelové, majúce za cieľ zaťažiť v tomto spore žalovanú, ako i súd témami, ktoré s podstatou sporu nesúvisia; podstatou sporu je skutočnosť, že žalobkyňa peňažné prostriedky od žalovanej prijala na základe z jej strany dobrovoľne prevzatého záväzku, avšak svoj dlh nesplatila a dosiaľ v tomto spore ani len neprezentovala spôsob (prípadne jeho náznak), akým má záujem svoj peňažný dlh voči žalovanej splatiť. Zmluva bola uzavretá v roku 2010. Žalobkyňa zmluvný vzťah akceptovala a peňažné prostriedky čerpala - svoj dlh však plnila nepravidelne. Diskutabilné sú potom pohnútky žalobkyne vedúce k podaniu žaloby a nepresvedčivé jej tvrdenia uvádzané v žalobe, ak v súčasnosti po uplynutí takmer 8 rokov od uzavretia zmluvy (a čerpania úveru) odrazu tvrdí, že obsah zmluvy nepovažuje za súladný so zákonom. Žalovaná žiadala, aby súd žalobu posudzoval aj podľa čl. 5 CSP. Navrhla žalobu žalobkyne zamietnuť v celom rozsahu.

4. Žalobkyňa dňa 1. 10. 2019 súdu doručila návrh na zmenu žaloby a uviedla, že v roku 2010 uzatvorila so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. zmluvu o poskytnutí Nákupnej karty HALENS, čo predstavovalo kreditnú kartu s logom MasterCard. Číslo zmluvy je XXXXXXXX. Žalobkyňa bol poskytnutý úver v celkovej výške 600,- €. Celkovo sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť sumu 1 045,01 € v 53 splátkach po 20 € mesačne. Všetky písomnosti, ktoré boli žalobkyňa predložené na podpis boli vo forme predtlačeneho formulára, pričom žalobkyňa už len dokumenty podpisovala, prípadne jej boli zaslané na adresu a ona ich len podpísala a poslala naspäť. Obsah týchto dokumentov nemala žalobkyňa možnosť ovplyvniť a bolo jej uvedené, že ak niektorý z nich nepodpíše, úver jej nebude poskytnutý. V roku 2015 bol žalobkyňa zaslaný list od spoločnosti Slovenské kreditné karty, v ktorom jej bolo oznámené, že čiastka sa stala splatnou okamžite. Už v čase zaslania tohto oznámenia bola dlžná sumu 3 352,92 €, pričom istina z denného úročenia narastá. V roku 2016 žalobkyňa kontaktovala spoločnosť INTRUM JUSTITIA SLOVAKIA, s. r. o., ktorá od nej vyžadovala zaplatenie dlžnej sumy 4 258,21 € v mesačných splátkach. Na základe výpisu z kreditnej karty Halens ku dňu 6. 8. 2018 bola žalobkyňa dlžná sumu

5 148,02 € Z tohto výpisu je zrejmé že žalobkyňa dlžnú sumu splácala, ale výška úrokov a ostatných poplatkov spojených s úverom sú vysoké a dlžná suma neustále narastá. Žalovaná uviedla do úverovej zmluvy len celkovú sumu, ktorú je žalobkyňa povinná splatiť, avšak neuviedla, aká konkrétna časť z tejto sumy sa použije na aký účel. Žalobkyňa platila jednotlivé splátky, a keď sa dostala do finančnej tiesne a omeškala sa, tak jej neprimerane začala stúpať suma, ktorú žalovanej dlží. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalobkyňa za to, že predmetná úverová zmluva je v rozpore s niektorými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z.. Zmluva je koncipovaná tak, že nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu. Žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. S poukazom na ustanovenie § 137 písm. c) CSP naliehavý právny záujem žalobkyne spočíva v tom, že spotrebiteľ potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov. Poukázala na § 4 ods. 1 písm. h/, § 4 ods. 6, § 7, § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. ...

5. Žalovaná vo vyjadrení doručenom súdu dňa 6. 11. 2019 k vyjadreniu žalobkyne a navrhovanej zmene žaloby uviedla, že žalobkyňou podávaný výklad § 9 ods. 2 písm. k) [v súčasnosti písm. i)] zákona č. 129/2010 Z. z. nie je správny. Jediným dôvodom pre určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru má byť údajná absencia tzv. rozpisu splátok (osobitne na istinu, úroky a poplatky) ako obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Téma, na ktorú žalobkyňa v tomto spore poukazuje, je pritom nateraz vyriešená aktuálnou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Žalovaná poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23. 4. 2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17. 4. 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22. 2. 2018, v zmysle ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky; v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje; od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránila možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom. Uviedla, že s poukazom na čl. 2 ods. 2 CSP je možné s procesným dopadom na toto súdne konanie uzavrieť, že vyššie uvedené uznesenia najvyššieho súdu predstavujú rozhodnutia (aktuálnu rozhodovacuú prax) najvyššej súdnej autority v danej právnej otázke. Ako upozorňuje najvyšší súd v uznesení, sp. zn. 3Cdo 146/2017, za účelom odstránenia pochybností o správnom spôsobe výkladu predmetného ustanovenia zákona zákonodarca s výslovným poukazom na Rozsudok SDEÚ C-42/2015 a Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES s účinnosťou od 1. 5. 2018 zmenil znenie daného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch [v súčasnosti § 9 ods. 2 písm. i), predtým písm. k)] tak, že slová „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádza slovami „výšku, počet, frekvenciu splátok“. Aj táto zmena zákona dokladuje, ktorý výklad zákona vždy mal a má zákonodarca na mysli. Ak by sa akceptoval výklad zákona vyžadujúci tzv. rozpis splátok (t.j. výklad rozporný s výkladom eurokonformným, v tomto súdnom konaní preferovaný žalobkyňou), vychádzalo by sa neprípustne z prezumpcie „hlúpeho“ zákonodarcu, ktorý napísal zákon v evidentnom rozpore so svojimi európskymi záväzkami, čo vedie k následkom porušenia práva EÚ. Ďalej žalovaná uviedla, že žalobkyňa vo svojom podaní spomína (hoci nepriamo výlučne skopírovaním zákonného ustanovenia), že žalovaná nekonala s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a neposudzovala schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V samotnej žiadosti je však možné vidieť v čl. I a čl. II údaje žalobkyne o výške mesačných výdavkov, vyživovaných osobách, o jej priemernom čistom mesačnom príjme. Na základe žalobkyňou poskytnutých údajov bol príjem žalobkyne vyhodnotený ako dostatočný na účely splácania úveru. Posúdenie bonity bolo vykonané v súlade s právnymi normami platnými a účinnými v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Žalovaná považuje za potrebné podotknúť, že zákon o spotrebiteľských úveroch platný a účinný v čase uzatvorenia zmluvy nespájal nespĺnenie tejto povinnosti veriteľom so sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti (žalobkyňa zjavne vychádzala z neskoršieho znenia zákona). Aj v súčasnom znení zákona o spotrebiteľských úveroch je však nespĺnenie tejto povinnosti veriteľa spojené so sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti iba v prípade hrubého porušenia, za ktoré zákon považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobkyňa namieta formulárove

znenie zmluvy o úvere, ktorá bola vopred pripravená, pričom žalobkyňa údajne nemala možnosť do jej obsahu zasiahnuť. Žalovaná denne uzatvára zmluvy o spotrebiteľských úveroch s veľkým počtom klientov, v dôsledku čoho má k dispozícii predformulované znenia predmetných zmlúv, čo je však nielen v bankovom sektore bežné a žiadny právny predpis platný a účinný na území Slovenskej republiky v čase uzatvorenia zmluvy o úvere používanie formulárových zmlúv nezakazoval. Touto skutočnosťou samozrejme nie je dotknuté právo spotrebiteľa navrhnúť žalovanej úpravu zmluvných dojednaní v konkrétnom prípade, pričom žalovaná nemá vedomosť o tom, že by žalobkyňa v súvislosti s uzatvorením zmluvy o úvere mala akýkoľvek záujem na úprave jej znenia. Žalobkyňa podpisom zmluvy vyjadrila súhlas s jej znením tak, ako jej bola predložená. Tvrdenia žalobkyne o opaku nemožno hodnotiť inak ako účelové. Žalovaná opätovne navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

6. Uznesením, sp. zn. 9 C 70/2018 zo dňa 10. 12. 2020 súd pripustil zmenu žaloby tak, že sa určuje, že zmluva o úvere číslo XXXXXXXX medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovanej spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. je bezúročná a bez poplatkov. Pokiaľ žalobkyňa v podanej žalobe i návrhu na zmenu žaloby uvádzala dátum uzatvorenia zmluvy 24. 9. 2014, ktorý dátum právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 10. 12. 2020 upravil na dátum 6. 12. 2010, súd uvedenú opravu dátumu považoval za opravu písárskej chyby nevyžadujúcej si potrebu opätovnej zmeny žaloby.

7. Súd konal v neprítomnosti žalobkyne, žalovanej a právneho zástupcu žalovanej, nakoľko žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyslovila súhlas s vykonaním pojednávania v jej neprítomnosti a právny zástupca žalovanej podaním doručeným súdu dňa 19. 11. 2020 súhlasil s vykonaním pojednávania v neprítomnosti svojej a žalovanej. Pokiaľ právny zástupca v ospravedlnení neúčasti na pojednávaní žiadal o odročenie pojednávania v prípade, ak zo strany žalobkyne dôjde k akejkoľvek úprave žalobného návrhu, k predloženiu novej právnej argumentácie, alebo skutkových informácií, ktoré doposiaľ v konaní nepredložila, bol súd toho názoru, že uvedené právnym zástupcom žalovanej uvádzané dôvody, pre ktoré žiadal o následné odročenie pojednávania, nepredstavujú dôvody brániace vykonaniu pojednávania a rozhodnutiu vo veci.

8. Vykonaným dokazovaním, a to najmä oboznámením listinných dôkazov založených v spisovom materiáli 9 C 70/1918, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

9. Zo Žiadosti o vydanie Nákupnej karty HALENS podpísanej žalobkyňou dňa 16. 11. 2010 a právnym predchodcom žalovanej - obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. dňa 6. 12. 2010 časť III - Podmienky úveru vyplýva výška predschváleného úverového rámca v sume 600,-- € a mesačná splátka vo výške 20,-- € pri štandardnej úrokovej sadzbe v zmysle platného cenníka 1,85% mesačne a 22,20% ročne. Žalobkyňa je v žiadosti o vydanie nákupnej karty HALENS označená svojim menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a bydliskom. Podľa bodu 10 časti V žiadosti žalobkyňa vyhlásila, že pred podpisom Žiadosti sa oboznámila s Obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou Žiadosti, súhlasí s nimi, zaväzuje sa ich dodržiavať, Cenníkom, ktorý je prílohou žiadosti, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou a spôsobom ich určenia, zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý jej bol písomne doručený a prevzala si ho. Zo Žiadosti o vydanie Nákupnej karty HALENS časť V - Vyhlásenie klienta a ďalšie informácie o karte ďalej deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky 45. deň od 1. dňa predchádzajúceho mesiaca, ako aj indikatívny výpočet percentuálnej miery nákladov pri predpoklade, že štandardná úroková sadzba a poplatky zostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené, klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka dňa 1. 11. 2010 pri výške spotrebiteľského úveru v sume 600,-- €, počte splátok 53, kde prvá až predposledná splátka je vo výške 20,-- € a posledná vo výške 5,01 €. RPMN je potom vo výške 31,16%, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vo výške 1 045,01 € a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 445,01 €. Priemerná hodnota úrokovej miery pre kreditné karty je vo výške 20,93% ročne. Zo žiadosti o vydanie Nákupnej karty HALENS tiež vyplýva, že prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. vydávanej v spolupráci s CFH, Obchodné podmienky, Cenník a Potvrdzujúci list sú súčasťou žiadosti/zmluvy. Účinnosť zmluvy je viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú vydanie potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu klientovi.

10. Potvrdzujúcim listom zo dňa 10. 12. 2010 označeným ako Schválenie Žiadosti o nákupnú kartu Halens právny predchodca žalovanej žalobkyne oznámil, že žiadosť o nákupnú kartu Halens bola

schválená, čím došlo k uzavretiu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty s úverovým rámcom vo výške 600,- €, štandardnou mesačnou splátkou 20,- €, aktuálnou mesačnou úrokovou sadzbou vo výške 1,85% a aktuálnou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 22,20% s tým, že termíny splátok sú 1. - 15. deň v kalendárnom mesiaci (presný termín splatnosti je 45. deň od 1. dňa predchádzajúceho mesiaca).

11. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že zmluva je v rozpore s § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, konkrétne je v rozpore s písm. f/, nakoľko v nej absentuje doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Termín konečnej splatnosti v tejto zmluve nie je vôbec obsiahnutý a pritom z rozsiahlej judikatúry v podobných veciach bolo jednoznačne ustálené, že spotrebiteľ už v čase uzatvárania zmluvy musí byť informovaný, kedy dôjde ku konečnej splatnosti úveru, t. j. ktorým konkrétnym dňom, mesiacom a rokom, a to bez akýchkoľvek dodatočných matematických operácií, teda musí byť upovedomený, kedy dôjde ku konečnej splátke, poslednej splátke, kedy dôjde k ukončeniu zmluvy. V zmluve absentujú aj všetky predpoklady použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov podľa písm. j/ § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Do spotrebiteľskej zmluvy nestačí iba uviesť RPMN a číselný údaj, ale musia tam byť všetky predpoklady, z ktorých vychádzal poskytovateľ spotrebiteľského úveru pri stanovení RPMN. Zákonodarcu vychádzal v danom bode zákona zo smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23. 4. 2008, kde v čl. 10 ods. 2 písm. g/ je uvedené, že zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere, uvedú sa aj všetky predpoklady uvedené na výpočet tejto miery.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 5. 2014 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. 11. 2011 na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. 4. 2018 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. 11. 2011 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2012 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 3. 2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 12. 6. 2014 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 137 písm. c/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. V konaní o určení, či je úver zo spotrebiteľskej zmluvy bezúročný a bez poplatkov, naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva z § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalobkyňu preto v konaní nezaťažovala povinnosť tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem u žalobkyne na ňou požadovanom určení je daný.

14. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovanej obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. vznikol na základe Žiadosti o vydanie Nákupnej karty Halens podpísanej žalobkyňou dňa 16. 11. 2010 a právnym predchodcom žalovanej podpísanej dňa 6. 12. 2010 a Potvrdzujúceho listu zo dňa 10. 12. 2010 označeného ako Schválenie Žiadosti o Nákupnú kartu Halens právny vzťah z titulu zmluvy o úvere, ktorá bola ďalej identifikovaná číslom XXXXXXXX. Ako vyplynulo zo žiadosti o vydanie nákupnej karty Halens podpísanej žalobkyňou dňa 16. 11. 2010 a právnym predchodcom žalovanej dňa 6. 12. 2010 časti III

- Podmienky úveru, výška úverového rámca bola v sume 600,-- € a mesačná splátka vo výške 20,-- €. Uvedené základné náležitosti zmluvy o úvere sú obsiahnuté i v Potvrdzujúcom liste zo dňa 10. 12. 2010, podľa ktorého je rovnako úverový rámec vo výške 600,-- € a štandardná mesačná splátka vo výške 20,-- €. Zároveň medzi stranami sporu bolo nesporným, že v rámci uvedeného záväzkového vzťahu založeného na základe Žiadosti o vydanie Nákupnej karty Halens podpísanej žalobkyňou dňa 16. 11. 2010 a právnym predchodcom žalovanej dňa 6. 12. 2010 v spojení s Potvrdzujúcim listom zo dňa 10. 12. 2010 žalobkyňa vystupovala v právnom postavení dlžníka a právny predchodca žalovanej v právnom postavení veriteľa. Zmluva o úvere číslo XXXXXXXX na základe Žiadosti o vydanie Nákupnej karty Halens podpísanej žalobkyňou dňa 16. 11. 2020 a právnym predchodcom žalovanej dňa 6. 12. 2010 v spojení s Potvrdzujúcim listom zo dňa 10. 12. 2010 a s tam uvedenými podstatnými obsahovými náležitosťami, a to zmluvnými stranami - právnym predchodcom žalovanej ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou, s dojednanou sumou úverového rámca vo výške 600,-- € a výškou mesačnej splátky úveru v sume 20,-- €, je preto podľa názoru súdu platná. Právny predchodca žalovanej pri uzatváraní uvedenej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Je to skutočnosť všeobecne známa a vyplýva aj verejne dostupných údajov z obchodného registra. Do predmetu podnikateľskej činnosti právneho predchodcu žalovanej podľa výpisu z obchodného registra patrilo aj poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Právny predchodca žalovanej preto spĺňal predpoklady dodávateľa v zmysle vyššie citovaného § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. a § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa je v Žiadosti o vydanie Nákupnej karty Halens identifikovaná svojim menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a bydliskom, teda je identifikovaná údajmi fyzickej osoby nepodnikateľa. Súčasne v konaní nebolo ani tvrdené, ani preukázané, že úver bol žalobkyni poskytnutý na účely výkonu povolania, zamestnania alebo podnikania. Žalobkyňa preto podľa názoru súdu spĺňa predpoklady spotrebiteľa podľa § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. a § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Zo všetkých uvedených dôvodov súd preto zároveň právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou z titulu zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX vyhodnotil ako spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. a ustanovenia Občianskeho zákonníka.

15. Žalobkyňa ňou uplatnený nárok na určenie, že zmluva o úvere číslo 28818043 je bezúročná a bez poplatkov odôvodňovala tým, že predmetná zmluva o úvere uzatvorená s právnym predchodcom žalovanej nespĺňa náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/, písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z..

16. Dojednanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere pri súčasnom uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. patria medzi podstatné obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nedodržanie týchto podstatných obsahových náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere zákon č. 129/2010 Z. z. v § 11 sankcionuje výslovne stanovenou zákonnou domnienkou, podľa ktorej sa poskytnutý úver v takýchto prípadoch považuje za bezúročný a bez poplatkov.

17. V súdenom spore údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ako podstatnej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. údaj, ktorý by bol uvedený určito a zrozumiteľne, ako sa vyžaduje pre každý právny úkon, zo Žiadosti o vydanie Nákupnej karty Halens podpísanej žalobkyňou dňa 16. 11. 2010 a právnym predchodcom žalovanej podpísanej dňa 6. 12. 2010 nevyplýva. Zo Žiadosti o vydanie nákupnej karty Halens, bod V - Vyhlásenie klienta a ďalšie informácie o karte vyplýva iba údaj o tom, že deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky je 45. deň od 1. dňa predchádzajúceho mesiaca. Uvedený údaj o dni splatnosti štandardnej mesačnej splátky je navyše písaný drobným, veľmi ťažko čitateľným písmom. Pritom použitie takéhoto miniatúrneho písma, pri ktorom sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (napr. lupa, pravítko a pod.) a ktoré môže spotrebiteľa odrádzať od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy, súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku zo strany veriteľa a výkon jeho práva v rozpore s dobrými mravmi. Časť zmluvy písanej takýmto drobným, voľným okom veľmi ťažko čitateľným písmom nemožno za žiadnych okolností poskytnúť súdnu ochranu. Zároveň uvedený údaj o dni splatnosti štandardnej mesačnej splátky nie je možné ani považovať za vyjadrenie termínu konečnej splatnosti úveru a nie je možné ani na jeho podklade termín konečnej splatnosti úveru vypočítať, hoc podľa názoru súdu iba dedukcia termínu konečnej splatnosti úveru z prípadných údajov o počte splátok a dátumu splatnosti

jednotlivej splátky pre určenie termínu konečnej splatnosti úveru z hľadiska naplnenia § 9 ods. 1 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. nepostačuje. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť určený konkrétnym dňom, mesiacom a rokom. Okrem toho z uvedeného údaju obsiahnutého v Žiadosti o vydanie Nákupnej karty Halens o splatnosti štandardnej splátky v 45. deň od 1. dňa predchádzajúceho mesiaca ani nie je možné vyvodiť, k akému konkrétnemu dátumu sú splatné jednotlivé splátky úveru a takýto údaj, ku ktorému konkrétnemu dňu sú splatné jednotlivé splátky nevyplýva ani zo žalovanou predloženého Potvrdzujúceho listu zo dňa 10. 12. 2010. Z uvedeného Potvrdzujúceho listu nevyplýva ani údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. V potvrdzujúcom liste zo dňa 10. 12. 2010 je iba uvedené, že termíny splátok sú 1. - 15. deň v kalendárnom mesiaci a presný termín splatnosti je 45. deň od 1. dňa prechádzajúceho mesiaca. Z Potvrdzujúceho listu zo dňa 10. 12. 2010 nevyplýva konkrétny deň, ku ktorému sú splatné jednotlivé splátky úveru. Napokon uvedený Potvrdzujúci list by ani uvedený nedostatok termínu konečnej splatnosti úveru nebol spôsobilý konvalidovať, keďže ide o jednostranný úkon právneho predchodcu žalovanej. Podstatná obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z., a to termín konečnej splatnosti úveru, preto v súdenom prípade zo zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX nevyplýva.

18. Pokiaľ ide o ďalšiu žalobkyňou namietanú podstatnú obsahovú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to náležitosť uvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere nielen samotnú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ale aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, vyplýva aj z transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 4. 2008, konkrétne článku 10 ods. 2 písm. g/. Samotné uvedenie výšky ročnej percentuálnej miery nákladov bez uvedenia, aké predpoklady boli použité pre jej výpočet z hľadiska naplnenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. nepostačuje. V danom prípade mal súd Žiadosťou o vydanie nákupnej karty Halens podpísanej žalobkyňou dňa 16. 11. 2010 a právnym predchodcom žalobcu dňa 6. 12. 2010 preukázané, že v bode V - Vyhlásenie klienta a ďalšie informácie o karte je obsiahnutý indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a výška ročnej percentuálnej miery nákladov. Uvedený bod V je i v tejto časti ročnej percentuálnej miery nákladov písaný drobným ťažko čitateľným písmom. Ako už bolo uvedené i vyššie, časti zmluvy, ktorá je písaná takýmto drobným, ťažko čitateľným písmom, nie je možné za žiadnych okolností poskytnúť súdnu ochranu. Takéto drobné, ťažko čitateľné písmo dôvodne vyvoláva pochybnosti o tom, či sa žalobkyňa s takýmto textom objektívne mohla oboznámiť a uvedomiť si jeho obsah. Takéto konanie, pri ktorom je podstatná obsahová náležitosť zmluvy uvedená drobným, ťažko čitateľným písmom nie je možné hodnotiť inak ako v rozpore s dobrými mravmi. Súladnosť s dobrými mravmi sa prejavuje tým, že text zmluvy musí byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Tak je tomu i v prípade, ak ide o údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorú možno z pohľadu spotrebiteľa považovať za rozhodujúci a najpodstatnejší spomedzi všetkých ostatných údajov, keďže vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. V oblasti spotrebiteľského práva možno takéto konanie dodávateľa okrem toho, že je v rozpore s dobrými mravmi, kvalifikovať aj ako nekalú obchodnú prax, ktorá nemôže požívať právnu ochranu. Zmluva o úvere číslo 28818043 preto nespĺňa ani uvedenú podstatnú obsahovú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z.. Zo Žiadosti o vydanie nákupnej karty Halens podpísanej žalobkyňou dňa 16. 11. 2010 a právnym predchodcom žalovanej podpísanej dňa 6. 12. 2010 nevyplýva ani údaj o priemernej hodnote RPMN ako ďalšej podstatnej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z. z..

19. Nedostatok uvedených podstatných obsahových náležitostí zákon č. 129/2010 Z. z. vo vyššie citovanom § 11 ods. 1 sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Súd preto z týchto dôvodov žalobe žalobkyne ako dôvodnej v celom rozsahu vyhovel.

20. Žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná. Prináleží jej preto v súlade s vyššie citovaným § 255 ods. 1 CSP voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Preto súd v súlade s citovaným ustanovením žalobkyňi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní
odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p. ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.